

คำเตือนที่ขนานกัน — หมายเลขห้า

การเปิดเผยพระสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์:

การทำความเข้าใจฉากสุดท้ายของมหากาพย์ระหว่างความดีและความชั่ว

Jeff Pippenger

2023-08-08

ในข้อความตอนที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้

ซึ่งกล่าวอธิบายถึงพระคริสต์ในฐานะบุตรสวรรค์ในวิวรรณ์บทที่สิบผู้เสด็จลงมา

พระคริสต์ในฐานะบุตรสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์สำแดงให้เห็นถึง

“บทบาทที่พระองค์ทรงกระทำอยู่ในฉากสุดท้ายของความขัดแย้งอันยิ่งใหญ่กับซาตาน” “ตำแหน่ง”

ที่พระคริสต์ทรงรับไว้เมื่อพระองค์ทรงวางพระบาทขวาบนทะเล และพระบาทซ้ายบนแผ่นดิน

“บ่งชี้ถึงฤทธานุภาพและสิทธิอำนาจสูงสุดของพระองค์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น” เมื่อพระคริสต์ทรงแปลง

“เสียงดัง” พระองค์ก็ทรง “ร้อง” “ดังดังเมื่อสิ่งศักดิ์ราม”

พระคริสต์จะทรงสำแดงฤทธานุภาพอันไม่มีขอบเขตของพระองค์ใน “ฉากสุดท้ายของมหากาพย์”

และเมื่อพระคริสต์ทรงสำแดงฤทธานุภาพอันไม่มีขอบเขตของพระองค์

พระองค์ก็ทรงกระทำเช่นนั้น ในฐานะสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงถูกเสนอไว้ต่อหน้าอหิงกายใต้สัญลักษณ์ของ ‘สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์’ และของ ‘ลูกแกะตัวหนึ่งประหนึ่งว่าถูกปลงพระชนม์แล้ว’ วิวรรณ์ 5:5, 6 สัญลักษณ์เหล่านี้แสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของฤทธานุภาพอันทรงเดชานุภาพสูงสุดและความรักที่ยอมเสียสละตนเอง สิ่งแห่งยูดาห์ผู้ทรงนำสะพริงกลิ้งยังต่อบรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระคุณของพระองค์ จะทรงเป็นพระเมษโปดกของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อฟังและเชื่อสัตย์” กิจการของอัครทูต, 589.

การสำแดงพระองค์ของพระคริสต์ในฐานะสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์

เน้นย้ำพระราชกิจของพระองค์ทั้งในการผนึกและการแกะผนึกคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

ตามกำหนดเวลาอันทรงกำหนดไว้ของพระองค์เอง ก่อนที่เวลาทดลองของมนุษย์จะสิ้นสุดลงเพียงเล็กน้อย เมื่อ

“เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” จะมีการแกะผนึกความจริงพิเศษประการหนึ่งในพระคัมภีร์ ซึ่งชี้ให้เห็นถึง

“สิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า”

วิวรรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พระองค์

เพื่อสำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงสิ่งซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้า

และพระองค์ได้ทรงใช้บุตรสวรรค์ของพระองค์มาสำแดงโดยนิมิตแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์

ผู้ซึ่งได้เป็นพยานถึงพระวามะของพระเจ้า และถึงคำพยานของพระเยซูคริสต์ และถึงสารพัดสิ่งที่ท่านได้เห็น

ความสุกมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งสารพัดที่เขียนไว้ในนั้น

เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว วิวรรณ์ 1:1-3

เมื่อ “เวลา” ซึ่ง “ใกล้เข้ามาแล้ว” มาถึงในประวัติศาสตร์จริง ๆ ก็มีการประกาศพระพรแก่บรรดาผู้ที่อ่าน ได้ยิน

“และรักษาสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ในนั้น” ข่าวสารพิเศษนี้เป็นข่าวสารที่ผูกพันกับกาลเวลา

ซึ่งจะเป็นที่สังเกตเห็นได้ก็ต่อเมื่อ “เวลาใกล้เข้ามาแล้ว” เท่านั้น แล้ว—ในเวลานั้น

และมีไต่ก่อนหน้านั้น—มนุษย์ทั้งหลายจึงจะสามารถอ่าน ได้ยิน “และรักษาสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้”

ในพระธรรมวิวรรณ์ได้ เมื่อ “เวลาใกล้เข้ามาแล้ว” พระพรที่ประกาศแก่ผู้ที่ “อ่าน” “ได้ยิน”

“และรักษาสิ่งทั้งหลายที่เขียนไว้ในนั้น” ก็สอดคล้องคู่ขนานกับการเปิดพระธรรมดาเนียล ณ “วาระสุดท้าย”

แต่เจ้าสะ โอ ดาเนียล จงปิดถ้อยคำเหล่านี้ไว้ และผนึกหนังสือนี้ไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะวิ่งไปมา และความรู้จะทวีขึ้น ดาเนียล 12:4

“คนเป็นอันมาก” ที่กำลัง “วิ่งไปวิ่งมา” อยู่ (ซึ่งเป็นภาพแทนของการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า) ก็กระทำเช่นนั้นใน “วาระสุดท้าย” เมื่อ “ถ้อยคำ” ที่เคย “ถูกปิดผนึกไว้” ใน “หนังสือ” ของดาเนียล ได้ถูกเปิดผนึกออก

แต่มีหญิงพรหมจารีอีกจำพวกหนึ่งที่วิ่งไปวิ่งมาอยู่ภายหลังจากกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาไม่นานนัก

ดูเถิด พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า วันเวลากำลังจะมาถึง เมื่อเราจะส่งความกษัตริย์อาหารมาในแผ่นดิน มิใช่ความกษัตริย์อาหารเพราะขาดขนมปัง หรือความกระหายเพราะขาดน้ำ แต่เป็นเพราะไม่ได้ยินพระวจนะของพระยาห์เวห์ และเขาทั้งหลายจะเที่ยวไปจากทะเลหนึ่งถึงอีกทะเลหนึ่ง และจากทิศเหนือจนถึงทิศตะวันออก เขาทั้งหลายจะวิ่งไปวิ่งมาเพื่อแสวงหาพระวจนะของพระยาห์เวห์ แต่จะไม่พบ ในวันนั้นหญิงพรหมจารีทั้งดงามและชายหนุ่มทั้งหลายจะอ่อนระโหยเพราะความกระหาย บรรดาผู้ที่สาบานโดยบาปแห่งสะมาเรีย และกล่าวว่า ข้าแต่दान พระของท่านทรงพระชนม์อยู่ และกล่าวว่า วิถีแห่งเบเออร์เซบามีชีวิตอยู่ แม้คนเหล่านั้นก็จะล้มลง และจะไม่ลุกขึ้นอีกเลย อาโมส 8:11-14

บาปของสะมาเรียคือบาปที่อาหับและเยเซเบลเป็นภาพแทน โดยอาหับเป็นภาพแทนของสหรัฐอเมริกา และเยเซเบลเป็นภาพแทนของคริสตจักรคาทอลิก เยเซเบล อาหับ และผู้เผยพระวจนะเท็จในการเผชิญหน้ากับเอลียาห์ที่ภูเขาคารเมล เป็นแบบอย่างเชิงสัญลักษณ์ของกฎหมายวันอาทิตย์ ในการเผชิญหน้านั้นมีผู้เผยพระวจนะธรรมอยู่สองกลุ่ม คือผู้เผยพระวจนะแห่งพระบาอัลและปุโรหิตแห่งปาเสาศักดิ์สิทธิ์ บาอัลเป็นหนึ่งในพระที่ได้รับการนมัสการ ส่วนอีกองค์หนึ่งที่ได้รับการนมัสการในปาเสาศักดิ์สิทธิ์คืออัชทาโรท บาอัลเป็นพระเพศชาย และอัชทาโรทเป็นพระเพศหญิง เมื่อรวมกันแล้ว เทพบุรุษเป็นภาพแทนของรัฐ และเทพสตรีเป็นภาพแทนของคริสตจักร

พระที่ถูกตั้งขึ้นในเมืองดานนั้น ถูกตั้งขึ้นโดยเยโรโบอัม กษัตริย์องค์แรกของสะมาเรีย ผู้ได้ตั้งลูกวัวทองคำไว้ทั้งในเบธเอลและในดาน เบธเอลหมายถึงพระนิเวศของพระเจ้า และดานหมายถึงการพิพากษา และเมื่อรวมกันแล้ว ทั้งสองเป็นภาพแทนของการผสมผสานกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ ซึ่งจะเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา ก่อนหน้าการบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์ ลูกวัวทองคำทั้งสองนั้นเป็นสิ่งซึ่งมีลูกวัวทองคำของอาโรนเป็นภาพแทนอยู่ก่อนแล้ว

ลูกโคเป็นสัตว์ร้าย และรูปปั้นทองคำเป็นรูปเคารพ ดังนั้น ลูกโคทองคำของอาโรน และลูกโคทองคำสองตัวของเยโรโบอัม จึงเป็นตัวแทนของการผสมผสานกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ ซึ่งจะเกิดขึ้นในช่วงก่อนหน้าการบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาไม่นาน สำหรับกรณีของเยโรโบอัม เมืองทั้งสองเป็นพยานที่สองต่อสัญลักษณ์แห่งการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ ซึ่งในพระธรรมวิวรณ์ได้กำหนดนิยามไว้ว่าเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้าย

วิถีแห่งเบเออร์เซบาเป็นตัวแทนพันธสัญญาของอับราฮัม การกล่าวถึงชื่อ “เบเออร์เซบา” เป็นครั้งแรกอยู่ในปฐมกาลบทที่ยี่สิบเอ็ด ซึ่งเป็นตอนหนึ่งที่อัครทูตเปาโลนำมาใช้เพื่อต่อต้านบรรดาผู้ที่เสนอแนะในสมัยของท่านว่า มนุษย์จำเป็นต้องรักษาธรรมเนียมปฏิบัติฝ่ายพิธีการและการเข้าสุหนัตเพื่อจะได้รับความรอด เปาโลใช้ตอนพระคัมภีร์ที่เป็นที่ตั้งของการกล่าวถึงเบเออร์เซบาเป็นครั้งแรกนั้น ท่านใช้ประวัติศาสตร์นั้นเพื่อกล่

มาถึงพันธสัญญาสองประการที่แตกต่างกันและตรงกันข้ามกันภายในเรื่องเดียวกัน เปาโลใช้บุตรชายของหญิงทาส (อิซมาเอล) เป็นตัวแทนของพันธสัญญาที่ตั้งอยู่บนกำลังของมนุษย์ และทรงเปรียบเทียบกับอิสอัค ซึ่งท่านใช้เป็นตัวแทนของพันธสัญญาที่ตั้งอยู่บนฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า พระธรรมตอนนี้เป็นครั้งแรกที่มีการกล่าวถึงเบเออร์เซบา และต่อมาในประวัติศาสตร์ เปาโลได้นำประวัติศาสตร์นั้นมาใช้อธิบายสถานการณ์หนึ่ง ในประวัติศาสตร์ส่วนตัวของท่าน ซึ่งได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาพไว้แล้วในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ เปาโลเชื่อและสั่งสอนว่าประวัติศาสตร์พระคัมภีร์เกิดซ้ำรอยเดิม

แม้ว่าเปาโลจะใช้ข้อความตอนนี้จากปฐมกาลบทที่ยี่สิบเอ็ดเพื่อแสดงให้เห็นพันธสัญญาสองประการที่ตรงกันข้ามกัน แต่ในข้อความนั้นมีพันธสัญญาสองประการที่พระเจ้าทรงกระทำกับอับราฮัม ทว่ามิใช่พันธสัญญาสองประการเดียวกันกับที่เปาโลสรุปจากเรื่องราวในข้อความดังกล่าว พระเจ้าทรงสัญญาอีกครั้งว่าจะทรงทำให้พระสัญญาของพระองค์สำเร็จ คือการทำให้อับราฮัมเป็นบิดาแห่งหลายประชาชาติผ่านทางอิสอัค และพระองค์ยังทรงสัญญาด้วยว่าจะทรงทำให้อิซมาเอลเป็นบิดาแห่งชนชาติใหญ่ชาติหนึ่ง พระคัมภีร์ตอนเดียวมีการอ้างถึงพันธสัญญาสี่ประการ และนี่เป็นครั้งแรกที่มีการกล่าวถึงเบเออร์เซบาในพระคัมภีร์

เหตุฉะนั้นนางจึงกล่าวแก่อับราฮัมว่า “จงไล่หญิงทาสผู้นี้กับบุตรของนางไปเสีย เพราะบุตรของหญิงทาสผู้นี้จะต้องไม่ได้เป็นทายาทร่วมกับบุตรของข้าพเจ้า คืออิสอัค” และเรื่องนี้ก็เป็นที่ทุกซำใจแก่อับราฮัมอย่างยิ่งเพราะเหตุบุตรของตน แต่พระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า “อย่าให้เรื่องของเด็กนั้นและของหญิงทาสของเจ้าเป็นที่ทุกซำใจในสายตาของเจ้าเลย ทุกสิ่งที่ซาราห์ได้พูดกับเจ้า จงเชื่อฟังเสียงของนางเถิด เพราะว่าเชื้อสายของเจ้าจะถูกเรียกผ่านทางอิสอัค และฝ่ายบุตรของหญิงทาสนั้น เราจะกระทำให้เป็นชนชาติหนึ่งด้วย เพราะเขาเป็นเชื้อสายของเจ้า” แล้วอับราฮัมก็ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ เอาอาหารปังกับถั่วหนึ่งบรรจุน้ำ และให้แก่อาทาร์ วางไว้บนป่าของนาง พร้อมทั้งเด็กนั้น แล้วส่งนางไป นางก็จากไปและเที่ยวพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งเบเออร์เซบา ปฐมกาล 21:10-14

เบเออร์เซบาเป็นสัญลักษณ์แทนพันธสัญญาของอับราฮัม ในบทเดียวกันนั่นเอง อับราฮัมก็ได้ทำพันธสัญญากับอามีเมเลคด้วยเช่นกัน

ครั้นถึงเวลานั้น อามีเมเลคและฟีโคลแม่ทัพใหญ่แห่งกองทัพของท่าน ได้กล่าวแก่อับราฮัมว่า “พระเจ้าทรงสถิตกับท่านในสารพัดสิ่งที่ท่านกระทำ บัดนี้จงปฏิญาณแก่ข้าพเจ้าที่นี่โดยอ้างพระเจ้า ว่าท่านจะไม่กระทำการฉ้อฉลต่อข้าพเจ้า หรือต่อบุตรของข้าพเจ้า หรือต่อหลานของข้าพเจ้า แต่ตามความเมตตาที่ข้าพเจ้าได้กระทำแก่ท่านนั้น ท่านก็จงกระทำแก่ข้าพเจ้า และแก่แผ่นดินซึ่งท่านได้อาศัยอยู่ในฐานะคนต่างด้าวท่านนั้นเถิด” และอับราฮัมกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะปฏิญาณ”

และอับราฮัมได้ตักเตือนอามีเมเลคเรื่องบ่อน้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งบรรดาผู้รับใช้ของอามีเมเลคได้ยึดไปโดยกำลัง และอามีเมเลคกล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีใครได้กระทำการนี้ ท่านก็มิได้บอกแก่ข้าพเจ้า ทั้งข้าพเจ้าก็ได้ยินเรื่องนี้มาก่อนเลย จนถึงวันนี้

อับราฮัมจึงนำแกะและโคไปมอบให้อามีเมเลค และทั้งสองได้ทำพันธสัญญากัน แล้วอับราฮัมได้แยกลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวออกไว้ต่างหาก และอามีเมเลคกล่าวแก่อับราฮัมว่า ลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวนี้ซึ่งท่านได้แยกออกไว้ต่างหากนั้นมีความหมายว่าอย่างไร?

และท่านกล่าวว่า “ลูกแกะตัวเมียทั้งเจ็ดนี้ ท่านจงรับไปจากมือของข้าพเจ้า เพื่อสิ่งเหล่านี้จะเป็นพยานแก่ข้าพเจ้า ว่าข้าพเจ้าได้ขุดบ่อน้ำ” เหตุฉะนั้นท่านจึงเรียกสถานที่นั้นว่า

เบเออร์เซบา เพราะที่นั่นทั้งสองได้ปฏิญาณต่อกัน ดังนี้พวกเขาจึงทำพันธสัญญากันที่เบเออร์เซบา แล้วอาบีเมเลคก็ลุกขึ้น พร้อมกับฟีโคล แม่ทัพใหญ่แห่งกองทัพของท่าน และพวกเขาออกไปยังแผ่นดินของชาวฟิลิสเตีย และอับราฮัมได้ปลูกพงไม้แห่งหนึ่งในเบเออร์เซบา และได้ร้องออกพระนามพระยาห์เวห์ พระเจ้านิรันดร ณ ที่นั้น

และอับราฮัมได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของชาวฟิลิสเตียเป็นเวลาหลายวัน ปฐมกาล 21:22-34

เบเออร์เซบาเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม ในพระคัมภีร์มีประวัติแห่งพันธสัญญาหลายตอนที่บันทึกไว้ซึ่งเชื่อมโยงเบเออร์เซบาเข้ากับพันธสัญญาของอับราฮัม "Beer" หมายถึงบ่อ และ "sheba" หมายถึง "เจ็ด" Sheba เป็นคำภาษาฮีบรูคำเดียวกันที่แปลว่า "เจ็ดครึ่ง" ซึ่งวิลเลียม มิลเลอร์เข้าใจอย่างถูกต้องว่าเป็นตัวแทนของคำพยากรณ์ช่วงเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปีในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก นี้เป็น "คำพยากรณ์เรื่องเวลา" ข้อแรกที่เขาค้นพบ และเป็นความจริงพื้นฐานข้อแรกที่ถูกละทิ้งในปี 1863 ในตอนพระคัมภีร์ที่คำว่า "sheba" ถูกแปลว่า "เจ็ดครึ่ง" ในข้อพระคัมภีร์สี่ข้อที่แตกต่างกันนั้น การลงโทษของพระเจ้าซึ่งแสดงแทนด้วย "เจ็ดครึ่ง" ถูกเรียกว่า "การวิวาทแห่งพันธสัญญาของเรา"

เราจะดำเนินตรงกันข้ามกับเจ้าเช่นกัน และจะลงโทษเจ้าอีกเจ็ดเท่าเพราะบาปของเจ้า และเราจะนำดาบมาสู่เจ้า ซึ่งจะล้างแค้นการละเมิดพันธสัญญาของเรา และเมื่อเจ้าถูกรวบรวมอยู่ภายในนครทั้งหลายของเจ้า เราจะส่งโรคระบาดท่ามกลางเจ้า และเจ้าจะถูกมอบไว้ในมือของศัตรู เลวีนิติ 26:24, 25

คำซึ่งแปลว่า "เจ็ดครึ่ง" และเป็นตัวแทนของ "การโต้แย้ง" แห่งพันธสัญญาของพระเจ้าในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ซึ่งคือ "sheba" ในคำว่า Beersheba นั้น ยังถูกแปลอีกสองครั้งในพระธรรมดาเนียล ครั้งหนึ่งเป็น "คำสาบาน" ซึ่งเขียนไว้ในธรรมบัญญัติของโมเสส และอีกครั้งหนึ่งเป็น "คำสาปแช่ง" ทั้ง "คำสาบาน" และ "คำสาปแช่ง" ต่างก็แปลมาจากคำว่า "sheba" เพราะคำนั้นมีได้หมายถึงเพียง 'เจ็ด' เท่านั้น แต่ยังรวมถึงแนวคิดเรื่องพันธสัญญาหรือ "คำสาบาน" ซึ่งหากถูกละเมิด ก็ย่อมก่อให้เกิด "คำสาปแช่ง" ด้วย

แท้จริง อิสราเอลทั้งสิ้นได้ละเมิดพระราชบัญญัติของพระองค์ โดยการหันเหไปเสีย เพื่อจะไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ ฉะนั้นคำสาปแช่งจึงได้หลั่งลงเหนือเรา และคำปฏิญาณซึ่งเขียนไว้ในธรรมบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า เพราะว่าเราได้ทำบาปต่อพระองค์ ดาเนียล 9:11

คำว่า "เซบา" หรือ "เจ็ด" ซึ่งเป็นตัวแทนของลูกแกะเจ็ดตัวที่ถูกถวาย ณ บ่อน้ำแห่งเบเออร์เซบา เป็นสัญลักษณ์ของพันธสัญญา และพันธสัญญาของพระเจ้า หรือคำสัตย์ปฏิญาณของพระองค์ ระบุว่า ผู้ที่เชื่อฟังยอมมีชีวิตอยู่ และผู้ที่ไม่เชื่อฟังยอมตาย

เบเออร์เซบาเป็นสัญลักษณ์ของพันธสัญญาซึ่งสาแดงโดยความเชื่อของอับราฮัม ดังนั้น เมื่อ "หญิงพรหมจารีงาม" แห่งอาโมสบทที่แปด ซึ่งก็คือ "หญิงพรหมจารีโง่เขลา" แห่งมัทธิวบทที่ยี่สิบห้า ซึ่งก็คือ "คนอธรรม" แห่งดาเนียลบทที่สิบสอง กำลังปฏิญาณ "โดยบาปแห่งสมาธิ" พวกนางก็กำลังสาบานความจงรักภักดีต่อเครื่องหมายของเยเซเบล (สันตะปาปา) ผู้ได้กระทำการล่วงประเวณีกับอาหับ (สหประชาชาติ) และผู้ซึ่งปกครองอยู่เหนือรูปของสัตว์ร้าย (สหรัฐอเมริกา)

เมื่อ "หญิงพรหมจารีงาม" เหล่านั้นเองกล่าวว่า "โอ ดาน พระของเจ้าทรงพระชนม์อยู่" พวกนางก็กำลังก้มกราบรูปเคารพทองคำซึ่งเป็นรูปลูกวัว ดังที่พยาณสองคน (อาโรนและเยโรโบอัม) ได้ระบุไว้ ลูกวัวทองคำนั้นเป็นสัญลักษณ์ของรูปสัตว์ร้าย ซึ่งคือการผสมรวมกันของคริสตจักรและรัฐ

เมื่อพรหมจารีเหล่านั้นอ้างว่า "วิถี" ของเบเออร์เซบา "ดำรงอยู่" คำว่า "วิถี" หมายถึง "ทาง" นี้คือคำเดียวกันทุกประการที่ใช้เพื่อระบุถึง "ทาง" ของ "หนทางเก่า" ในเยเรมีย์ 6:16

พรหมจารีเหล่านั้นกำลังกล่าวว่า
แม้ว่าพวกเขาได้กราบไหว้รูปของสัตว์ร้ายและยอมรับเครื่องหมายแห่งอำนาจของมันแล้ว
พวกเขาก็ยังคงเป็นบุตรของอับราฮัมอยู่
พวกเขากำลังวิ่งวุ่นไปมาอย่างร้อนรนในพระวณะของพระเจ้าเพื่อแสวงหาข่าวสารที่ "ทิศตะวันออก" และ
"ทิศเหนือ" และจาก "ทะเลถึงทะเล" เป็นตัวแทนไว้ และยังคงอ้างตนว่าเป็นเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส
แต่ก็สายเกินไปแล้ว

แต่ข่าวคราวจากทิศตะวันออกและจากทิศเหนือจะกระทำให้เขาตกใจยิ่ง
เพราะฉะนั้นเขาจะออกไปด้วยความเดือดดาลอย่างใหญ่หลวง
เพื่อจะทำลายและกำจัดคนเป็นอันมากเสียสิ้น
และเขาจะตั้งพลับพลาประจำราชวังของตนไว้ระหว่างทะเลทั้งหลาย ณ ภูเขาบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์นั้น
แต่เขาจะมาถึงวาระอวสานของตน และจะไม่มีผู้ใดช่วยเขา ดาเนียล 11:44, 45

หญิงพรหมจารีเหล่านั้นกำลังเสาะหาข่าวสารของสองข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้
ข่าวสารคำเตือนสุดท้ายซึ่งถูกเปิดเผยออกในวาระสุดท้ายเมื่อปี 1989 เมื่อดังที่บรรยายไว้ในดาเนียล
บทที่สิบเอ็ด ข้อสี่สิบ เหล่า "ประเทศ"
ซึ่งเป็นตัวแทนของอดีตสหภาพโซเวียตถูกกวาดล้างไปโดยสันตะปาปาและสหรัฐอเมริกา
ระบุงการขึ้นและการล่มสลายครั้งสุดท้ายของสันตะปาปา ในสองข้อนี้
ข่าวสารหนึ่งซึ่งแทนด้วยทิศตะวันออกและทิศเหนือทำให้กษัตริย์ฝ่ายเหนือ (คือพระสันตะปาปา) เดือดดาล
และการข่มเหงครั้งสุดท้ายก็เริ่มต้นขึ้น และสิ้นสุดลงในข้อสี่สิบห้า เมื่อสันตะปาปาตั้ง "พลับพลา"
ซึ่งมาจากคำภาษาฮีบรูที่มีความหมายว่า "เต็นท์" (เต็นท์เป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักร) แต่เป็น "พลับพลา"
แห่ง "ราชวัง" ของเขา ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐ
สถานที่ซึ่งเขาตั้งเต็นท์อันเป็นตัวแทนของการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ
หรือดังที่ยอห์นเรียกไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่า รูปสัตว์ร้ายนั้น อยู่ "ระหว่างทะเลทั้งหลาย" โดยใช้รูปพหูพจน์ หญิง
พรหมจารีผู้ดงามกำลังเสาะหาข่าวสารคำเตือนสุดท้ายซึ่งเป็นตัวแทนอยู่ในข้อสี่สิบสี่และข้อสี่สิบห้าของดาเนียล
บทที่สิบเอ็ด และในข้อถัดไปทันที มีคาเอลทรงลุกขึ้น และช่วงเวลาแห่งพระกรุณาได้ปิดลง และในเวลานั้น
อาโมส 8:14 กล่าวว่า หญิงพรหมจารีผู้ดงาม "จะล้มลง และจะไม่ลุกขึ้นอีกเลย"

เมื่อหญิงพรหมจารีผู้ดงามเหล่านั้นอ้างตนว่าเป็นเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส
ในห้วงเวลาเดียวกันกับที่พวกนางกำลังก้มกราบรูปของสัตว์ร้ายนั้น
ยอห์นได้พรรณนาถึงพวกนางว่าเป็นยิวที่กล่าวว่าตนเป็นยิว แต่หาได้เป็นไม่
พวกนางอ้างว่าตนเป็นบุตรของอับราฮัม แต่พวกนางกล่าวมุสา.

ดูเถิด เราจะกระทำให้คนเหล่านั้นที่อยู่ ในธรรมศาลาของซาตาน ซึ่งกล่าวว่าตนเป็นยิว แต่หาได้เป็นไม่
หากกล่าวมุสา เราจะกระทำให้เขามากกราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้รู้ว่าเราได้รักเจ้าแล้ว วิวรณ์ 3:9

พวกเขาได้รับเอาเครื่องหมายของสันตะปาปาไว้แล้ว และด้วยเหตุนี้จึงได้รับเอาลักษณะนิสัยของเขาไว้ด้วย
พวกเขาอ้างตนว่าเป็นยิว หรืออ้างตนว่าเป็นแอดเวนติสผู้ถือรักษาวันสะบาโต
แต่แล้วพวกเขากลับมีลักษณะนิสัยของพระสันตะปาปา ผู้ซึ่งท่ามกลางสิ่งอื่นทั้งหลายได้นั่งอยู่
"ในพระวิหารของพระเจ้า" พวกเขาอ้างตนว่าเป็นแอดเวนติส หรืออ้างตนว่าอยู่ในพระวิหารของแอดเวนติส
แต่พวกเขามีได้เป็นแอดเวนติสมากไปกว่าที่พระสันตะปาปาเป็นคริสเตียนเลย

บรรดาผู้ที่วิ่งไปมาเพื่อแสวงหา "พระวณะของพระยาห์เวห์" นั้น มิใช่ "คนมีปัญญา"
ที่ถูกระบุไว้ในพระธรรมดาเนียล แต่พวกเขาถูกระบุว่าเป็น "หญิงพรหมจารี" เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า
คนเหล่านั้นที่เร่ร่อนไปมา อดอยาก และกระหายน้ำอยู่ในข้อพระคัมภีร์ดังกล่าว ย่อมมิได้ "เข้าใจ"

“พระวณะของพระยาห์เวห์” เพราะในข้อพระคัมภีร์นั้นพวกเขากำลังแสวงหาสิ่งนั้นเอง พระวณะของพระยาห์เวห์ที่ทรงสำแดงให้เห็นก่อนที่เวลาการปิดประตูพระกรุณาจะสิ้นสุดลงไม่นาน คือวิหารแห่งพระเยซูคริสต์ และพวกโง่เขลา อธรรม หรือ “หญิงพรหมจารีที่ตงาม” ก็คือผู้ที่มิได้เข้าใจความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นจากพระธรรมดาเนียล พวกเขาไม่มีน้ำมันอันจำเป็นที่จะติดตามไปจนถึงงานอภิเชกสมรส ดังที่พระธรรมมัทธิวได้สอนไว้

“การคันดารอาหาร” นั่นคือการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลอง อัน “หญิงพรหมจารี” ของอาโมสซึ่งกำลังแสวงหาขนมปัง (พระวณะของพระเจ้า) และน้ำ (พระวิญญาณบริสุทธิ์) ในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น ก็คือ “คนอธรรม” ของดาเนียลที่ “ไม่เข้าใจ” พวกเขาคือหญิงพรหมจารีเขลาของมัทธิว ผู้ซึ่งกำลังแสวงหาพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วโดยพยานสามประการ ก็ชี้ให้เห็นว่าคนเหล่านั้นตระหนักว่าโอกาสของตนในการเตรียมพร้อมสำหรับการอภิเชกสมรสได้ผ่านพ้นไปแล้ว และพวกเขาไม่มีอาภรณ์ที่จะไปงานมงคลสมรส เพราะพวกเขาปฏิเสธที่จะ “ฟัง” ข่าวสารพิเศษซึ่งบัดนี้กำลังถูกเปิดผนึกออก ตั้งแต่เวลาที่ข่าวสารพิเศษนั้นถูกเปิดผนึกออก จนถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลอง คือช่วงเวลาแห่งการทรงเรียกครั้งสุดท้ายเพื่อความรอด การมาถึงเวลานั้นโดยปราศจากการเตรียมพร้อม ก็คือการเตรียมตัวเพื่อจะได้ยินถ้อยคำว่า “สายเกินไป!”

“มีโลกหนึ่งซึ่งนอนอยู่ในความชั่วร้าย ในการล่อลวงและความหลงผิด อยู่ในเงาแห่งความตายอย่างแท้จริง—หลับอยู่ หลับอยู่ ใครบ้างที่กำลังรู้สึกเจ็บครรภ์แห่งจิตวิญญาณเพื่อปลุกเขาเหล่านั้น? เสียงใดจะไปถึงพวกเขาได้? จิตใจของข้าพเจ้าถูกพาไปสู่อนาคต เมื่อสัญญาจะถูกให้ขึ้นว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปพบเขาเถิด’ แต่บางคนจะได้ซัดขำในการจัดหาน้ำมันไว้เติมตะเกียงของตน และเมื่อสายเกินไป พวกเขาจะพบว่าอุปนิสัย ซึ่งน้ำมันนั้นเป็นภาพแทน ไม่อาจถ่ายโอนกันได้” Review and Herald, February 11, 1896.

แนวคำพยากรณ์ซึ่งแสดงไว้โดยอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น ใช้น้ำมันเป็นสัญลักษณ์แทนลักษณะอุปนิสัย แต่ “น้ำมันทองคำ” และ “น้ำมันบริสุทธิ์” ก็เป็นสัญลักษณ์แทนข่าวสารแห่ง “พระวิญญาณของพระเจ้า” ด้วยเช่นกัน

“บรรดาผู้ที่ได้รับการเจิมซึ่งยืนอยู่ข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ดำรงตำแหน่งซึ่งครั้งหนึ่งเคยประทานแก่ชาตานิรันดร์ในฐานะครอบครัวปกคลุม โดยผ่านบรรดาสิ่งทรงสร้างบริสุทธิ์ที่ห้อมล้อมพระที่นั่งของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดำรงการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกับบรรดาชาวโลก น้ำมันทองคำเป็นสัญลักษณ์แห่งพระคุณซึ่งพระเจ้าทรงใช้เสียงประทีปของบรรดาผู้เชื่อไว้ เพื่อมิให้รับหริและดับไป หากน้ำมันบริสุทธิ์นี้มิได้ถูกเทลงมาจากสวรรค์ผ่านทางข่าวสารแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า บรรดาอำนาจแห่งความชั่วก็จะมีอำนาจควบคุมมนุษย์โดยสิ้นเชิง”

“พระเจ้าทรงถูกลบหลู่เมื่อเราไม่รับข่าวสารซึ่งพระองค์ทรงส่งมายังเรา ดังนั้นเราจึงปฏิเสธน้ำมันทองคำซึ่งพระองค์ทรงประสงค์จะเทลงในจิตวิญญาณของเรา เพื่อจะถ่ายทอดไปยังผู้ที่อยู่ในความมืด เมื่อเสียงเรียกจะมาว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปต้อนรับเขาเถิด’ บรรดาผู้ที่มิได้รับน้ำมันบริสุทธิ์ ผู้ที่มิได้ทะนุบำรุงพระคุณของพระคริสต์ไว้ในใจของตน จะพบว่าเช่นเดียวกับหญิงพรหมจารีเขลาทั้งหลาย พวกเขาไม่ได้พร้อมที่จะไปพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน พวกเขาไม่มีอำนาจในตนเองที่จะได้น้ำมันนั้นมา และชีวิตของพวกเขา ก็พังทลายลง แต่หากทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า

หากเราอ่อนนวดังที่โมเสสได้ทูลว่า ‘ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์’
ความรักของพระเจ้าจะหลังไหลท่วมทันอยู่ในใจของเรา
น้ำมันทองคำจะถูกถ่ายทอดมาถึงเราผ่านทางท่อทองคำ ‘มิใช่ด้วยกำลัง หรือด้วยฤทธิ์เดช
แต่ด้วยพระวิญญาณของเรา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้’
โดยการรับเอารัฐมีอันเจิดจ้าแห่งดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม
บุตรทั้งหลายของพระเจ้าจึงส่องสว่างเป็นดวงประทีปในโลก” Review and Herald, July 20, 1897.

บรรดาผู้ที่วิ่งไปวิ่งมา “ไปหัว” ในพระธรรมอาโมส
ยิ่งเสริมพยานหลักฐานที่ระบุชั้นชนของเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ซึ่งปฏิเสธความรับผิดชอบของตนที่จะ “เข้าใจ”
ข่าวสารพิเศษจากพระธรรมวิวรณ์ ซึ่งถูกเปิดเผยเมื่อ “เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว”

“บัดนี้เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในห้วงเวลาที่อันตรายยิ่งนัก
และไม่ควรมีผู้ใดในพวกเราล่าช้าในการแสวงหาการเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระคริสต์
อย่าให้ผู้ใดดำเนินตามแบบอย่างของหญิงพรหมจารีเหล่าทั้งหลาย และคิดว่าการรอคอยจนกว่าวิกฤตจะมา
ถึงแล้วจึงค่อยได้มาซึ่งการเตรียมลักษณะนิสัยเพื่อยืนหยัดอยู่ได้ในเวลานั้นจะเป็นสิ่งปลอดภัย จะสายเกินไป
ที่จะเสาะหาความชอบธรรมของพระคริสต์เมื่อแขกทั้งหลายถูกเชิญเข้ามาและได้รับการตรวจสอบ บัดนี้เป็น
เวลาแห่งการสวมความชอบธรรมของพระคริสต์—คือฉลองพระองค์แห่งการสมรสซึ่งจะทำให้ท่านเหมาะสม
ที่จะเข้าไปในงานเลี้ยงสมรสของพระเมษโปดก ในคำอุปมา
หญิงพรหมจารีเหล่าทั้งหลายถูกพรรณาน่าว่าวิงวอนขอน้ำมัน แต่ไม่ได้รับตามคำขอของตน สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์
ของบรรดาผู้ที่มีได้เตรียมตนเองโดยการพัฒนาลักษณะนิสัยให้สามารถยืนหยัดอยู่ได้ในยามวิกฤต
ประหนึ่งว่าพวกเขาจะไปหาเพื่อนบ้านแล้วกล่าวว่า จงให้ลักษณะนิสัยของท่านแก่ข้าพเจ้า
มิฉะนั้นข้าพเจ้าจะพินาศ
ฝ่ายผู้ที่มีปัญญานั้นไม่อาจถ่ายทอดน้ำมันของตนให้แก่ตะเกียงที่ริบหรี่ของหญิงพรหมจารีเหล่าได้
ลักษณะนิสัยนั้นไม่อาจถ่ายทอดกันได้ มันไม่อาจซื้อขายได้; มันต้องได้มา พระเจ้าได้ทรงประทานโอกาสแก่
แต่ละบุคคลทุกคนในการได้มาซึ่งลักษณะนิสัยอันชอบธรรมตลอดเวลาของพระคุณที่ยังเปิดอยู่; แต่พระองค์
มิได้ทรงจัดเตรียมหนทางที่ผู้รับใช้มนุษย์คนหนึ่งจะถ่ายทอดลักษณะนิสัยซึ่งตนได้พัฒนาขึ้นโดยผ่านประ
สพการณ์อันยากลำบาก โดยเรียนบทเรียนจากพระอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่
เพื่อเขาจะสามารถสำแดงความอดทนภายใต้การทดลอง
และใช้ความเชื่อจนสามารถย้ายภูเขาแห่งความเป็นไปไม่ได้
เป็นไปไม่ได้ที่จะถ่ายทอดความหอมแห่งความรัก—ที่จะมอบความอ่อนโยน ไหวพริบ
และความพากเพียรแก่ผู้อื่น
เป็นไปไม่ได้ที่ใจมนุษย์ดวงหนึ่งจะเทความรักของพระเจ้าและของมนุษย์ชาติลงสู่อีกดวงหนึ่ง”

“แต่วันนั้นกำลังจะมาถึง และอยู่ใกล้เข้ามาเหนือเราแล้ว
เมื่อทุกแง่มุมของอุปนิสัยจะถูกเปิดเผยโดยการทดลองเฉพาะอย่าง ผู้ที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อหลักการ
ผู้ที่ใช้ความเชื่อจนถึงที่สุด จะเป็นผู้ที่ได้พิสูจน์ตนว่าเที่ยงแท้ภายใต้การทดสอบและการลงใจในช่วงเวลา
อันหน้านั้นแห่งเวลาทดลองของตน และได้หล่อหลอมอุปนิสัยตามแบบอย่างของพระคริสต์
จะเป็นผู้ที่ได้เพาะบ่มความสนิสนมใกล้ชิดกับพระคริสต์ ผู้ซึ่งโดยพระปัญญาและพระคุณของพระองค์
ได้มีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า
แต่ไม่มีมนุษย์คนใดจะมอบการอุทิศถวายแห่งจิตใจและคุณลักษณะอันสูงส่งของจิตใจแก่อีกคนหนึ่งได้
หรือจะชดเชยข้อบกพร่องของเขาด้วยกำลังฝ่ายศีลธรรมได้ เราแต่ละคนสามารถทำสิ่งต่าง ๆ
มากมายเพื่อกันและกันได้ โดยการมอบแบบอย่างเหมือนพระคริสต์แก่ผู้คน
และด้วยเหตุนี้จึงมีอิทธิพลต่อพวกเขาให้ไปหาพระคริสต์เพื่อรับความชอบธรรม
ซึ่งหากปราศจากสิ่งนั้นแล้ว พวกเขาจะไม่อาจยืนหยัดได้ในการพิพากษา
มนุษย์ควรพิจารณาเรื่องสำคัญแห่งการสร้างอุปนิสัยด้วยการอธิษฐาน

และหล่อหลอมอุปนิสัยของตนตามแบบอย่างของพระเจ้า” The Youth’s Instructor, January 16, 1896.